

کتاب شناسی

اعجاز قرآن

مهدی ستارزاده

مقدمه

در مسیر پریچ و خم تاریخ، تنها اندیشمندانی از هر گونه گزند و آسیب به دور مانده اند که قطرات زلال و حیات بخش زندگی را از معارف قرآن گرفته و در صدف اندیشه‌ی خویش پروانده اند. بهترین و ماندگارترین آثار، محصول همین اندیشه هاست. چرا که از کوزه همان تراود که در اوست. بخشی از این آثار، آثاری است، که در آنها سعی شده تا آرایه‌های ظاهری و باطنی، جاذبه‌های روحی و روانی، آفرینش‌های هنری، علمی، مواعظ‌راه‌گشا، پیراستگی و آراستگی، آینده‌نگری و ابعاد دیگر این کتاب آسمانی را به تصویر بکشد. مجموعه‌ی حاضر تلاشی است ناچیز در معرفی این آثار، که در گنجینه‌های فرهنگی موجود می‌باشد.

قبل از ارائه‌ی فهرست کامل آنها، تذکر چند نکته ضروری است:

۱. این آثار براساس نام خانوادگی پدیدآورندگان آنها و به ترتیب حروف الفبا تنظیم شده است.
۲. مشخصات کتاب‌ها به ترتیب ذیل می‌باشد: نام خانوادگی، نام نویسنده؛ نام اثر، جلد؛ سایر افراد دخیل؛ محل نشر؛ ناشر؛ نوبت انتشار؛ سال چاپ؛ زبان؛ اندازه، تعداد صفحه‌ها.
۳. برخود لازم می‌دانم از همه عزیزانی که مرا در تهیه این مجموعه راهنمایی و یاری نمودند تشکر نمایم، به خصوص اساتید محترم و دست‌اندرکاران: کتابخانه‌ی تخصصی و عمومی آیت‌الله گلپایگانی، کتابخانه‌ی تخصصی آیت‌الله سیستانی، کتابخانه‌ی آیت‌الله مرعشی،

کتابخانه‌ی مرکز فرهنگ و معارف قرآن، کتابخانه‌ی مرکز تربیت محقق و نویسنده‌ی دفتر تبلیغات
و...

کتاب‌شناسی

۱. آل کاشف الغطاء النجفی، محمد الحسین، م ۱۳۷۳ هـ. الدین و الاسلام و الدعوة الاسلامیة، صیدا: مطبعة العرفان، ۱۳۳۰، عربی؛ وزیری، از ص ۵۳ تا ۱۵۳.
۲. اسماعیل، محمد بکر؛ دراسات فی علوم القرآن؛ القاهرة: دارالمنار، ج ۱، ۱۴۱۱ هـ. ۱۹۹۱ م، عربی، وزیری، از ص ۳۹۴ تا ۴۱۲.
۳. ابو عودة، عودة؛ شواهد فی الاعجاز القرآنی؛ عمان: دارعمار، ج ۱، ۱۴۱۹ هـ. ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۴۵۲ ص.
۴. الامیری، محمد وفا؛ الوان من الاعجاز القرآنی؛ حلب: دارالرضوان، ج ۱، ۱۴۰۱ هـ، عربی؛ وزیری، ۹۴ ص.
۵. ابوالعطا، نظمی خلیل؛ اعجاز النبات فی القرآن الکریم؛ بی جا: مکتبة النور، بی تا، عربی، وزیری، ۱۳۵ ص.
۶. ابو زهره، محمد؛ المعجزة الكبرى القرآن؛ بیروت: دارالفکر العربی، بی تا، عربی، وزیری، از ص ۶۳ تا ۴۱۲.
۷. ابو زید، نصر حامد؛ مفهوم النص دراسته فی علوم القرآن؛ بیروت: المركز الثقافی العربی، ج ۴، ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، از ص ۱۳۷ تا ۱۵۷.
۸. الاشقیر، محمد علی؛ لمحات من تاریخ القرآن؛ النجف: مطبعة التعمان، بی تا؛ عربی، وزیری، از ص ۱۴۴ تا ۱۶۵.
۹. ابوسعده، رثوف؛ من إعجاز القرآن العَلَمُ الأعجمی فی القرآن، ج ۱؛ بی جا: دارالهلال، بی تا، عربی، وزیری، ۳۰۸ ص.
۱۰. همان، ج ۲، ۴۱۴ ص.
۱۱. ابوسلیمان، صابر حسین محمد؛ روائع البیان فی علوم القرآن، بیروت: المکتب الاسلامی، ج ۱، ۱۴۰۸ هـ، عربی، وزیری، از ص ۴۳ تا ۵۳.
۱۲. الأنصاری، ابراهیم؛ ملاحم القرآن...؛ بیروت: دارالصفوة، ج ۱، ۱۴۱۳ هـ. ۱۹۹۳ م، عربی، وزیری، ۱۸۴ ص.
۱۳. ادريس، اکرم احمد؛ الفلک و الطلب أمام عظمة القرآن؛ بیروت: مؤسسة عزالدین، ۱۴۱۵ هـ. ۱۹۹۴ م، عربی، وزیری، ۱۹۲ ص.
۱۴. ابوالسعود، رفیق؛ اعجازات حديثة علمية و رقمية فی القرآن؛ دمشق: دارالمعرفة، ج ۴، ۱۴۱۴ هـ. ۱۹۹۴ م، عربی، وزیری، ۱۴۲ ص.

- ۱۵ . ابوالخشب، ابراهیم علی؛ من فیض القرآن؛ القاهرة: المؤسسة العربية الحديثة، بی تا، عربی،
رقعی، از ص ۱۱۶ تا ۱۲۹ .
- ۱۶ . ابوموسی، محمد محمد؛ الإعجاز البلاغی؛ القاهرة: مكتبة وهبه، ج ۱، ۱۴۰۵ هـ. ۱۹۸۴
م، عربی، وزیری، ۳۹۱ ص.
- ۱۷ . ارنائوط، محمد السید؛ الإعجاز العلمي فی القرآن الکریم؛ القاهرة: مكتبة مدبولی، بی تا،
عربی، وزیری، ۴۴۶ ص.
- ۱۸ . الاسکندرانی الدمشقی، محمد بن احمد؛ كشف الاسرار التورانيه القرآنیه، ج ۱؛ القاهرة:
رقابی للنشر، بی تا، عربی، وزیری، ۲۴۰ ص.
- ۱۹ . همان؛ ج ۲، ۱۹۴ ص.
- ۲۰ . همان؛ ج ۳، ۲۴۵ ص.
- ۲۱ . الابراهیم، موسی ابراهیم؛ بحوث منهجية فی علوم القرآن؛ عمان: دارعمار، ج ۲، ۱۴۱۶ هـ.
۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، از ص ۱۲۳ تا ۱۴۶ .
- ۲۲ . ابوالعینین، حسن؛ من الاعجاز العلمي فی القرآن الکریم، ج ۱، ریاض: مكتبة العبيکان،
ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۲۵۲ ص.
- ۲۳ . همان؛ ج ۲، ۳۰۶ ص.
- ۲۴ . ابراهیم، محمد اسماعیل؛ القرآن واعجازه التشريعی؛ بی جا: دارالفکر العربی؛ بی تا، عربی،
وزیری، ۱۳۶ ص.
- ۲۵ . همان، القرآن واعجازه العلمي .
- ۲۶ . ابن ابی الإصبع المصری؛ تحرير التخبیر؛ تحقیق: حفنی محمد شرف، القاهرة: بی تا،
۱۳۸۳ هـ؛ عربی، وزیری، ۷۰۲ ص.
- ۲۷ . ابن ابی الإصبع المصری، م ۶۵۴ هـ؛ بديع القرآن؛ تحقیق: حفنی محمد شرف، مصر:
دارنهضة، ج ۲، بی تا، عربی، وزیری، ۴۰۰ ص.
- ۲۸ . همان؛ ترجمه: سید علی میر لوحی، مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۶۸؛ وزیری، ۵۳۰ ص.
- ۲۹ . امامی، جعفر و آشتیانی، محمد رضا؛ عقائد اسلامی؛ ج ۱، بی جا: مرکز مدیریت حوزه
علمیه قم، ج ۲، ۱۳۶۶، وزیری، از ص ۱۹۴ تا ۲۲۵ .
- ۳۰ . ابو زهره، محمد، معجزه‌ی بزرگ، پژوهشی در علوم قرآنی؛ ترجمه: محمود ذبیحی، مشهد:
آستان قدس رضوی، ج ۱، ۱۳۷۰؛ وزیری، از ص ۸۳ تا ۴۶۹ .
- ۳۱ . احمدی، حبیب الله؛ زیباترین سخن؛ بی جا: موسسه فرهنگی اندیشه‌ی معاصر، ج ۱،
۱۳۷۶، رقی، ۱۸۲ ص.
- ۳۲ . احمدی، حبیب الله؛ پژوهشی در علوم قرآن؛ قم: مؤلف، ج ۱، ۱۳۷۶؛ وزیری، از ص
۱۶۸ تا ۲۲۹ .

۳۳. ابطحی، حسن؛ دو مقاله؛ مشهد؛ کانون بحث انتقاد دینی، بی تا، وزیری، از ص ۳۵ تا ۹۸.
۳۴. امینی، ابراهیم؛ آشنایی با مسائل کلی اسلام؛ قم: انتشارات انصاریان، ج ۱، ۱۳۷۴؛ وزیری، از ص ۳۹ تا ۶۰.
۳۵. اوسطی، حسین؛ پیامبران و اعجاز قرآن؛ بی جا: مدرسه ی عالی شهید مطهری، ۱۳۶۳، رقی، از ص ۱۷۲ تا ۳۱۵.
۳۶. البغاء، مصطفی دیب و دیب مستو، حی الدین؛ الواضح فی علوم القرآن؛ دمشق: دارالعلوم الانسانیة و دارالکلم الطیب، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، از ص ۱۴۸ تا ۱۷۹.
۳۷. بركة، عبدالغنی محمد سعد؛ الاعجاز القرآنی وجوه... و أسرارہ؛ القاهرة: مکتبه وهبة، ج ۱، ۱۴۰۹ هـ. ۱۹۸۹ م، عربی، وزیری، ۳۱۵ ص.
۳۸. بازمول، محمد بن عمر بن سالم؛ تهذیب و ترتیب الاتقان فی علوم القرآن؛ الرياض: دارالهجرة، ج ۱، ۱۴۱۲ هـ. ۱۹۹۲ م، عربی، وزیری، از ص ۴۹ تا ۶۸.
۳۹. الباقلائی، ابی بکر محمد بن الطیب؛ اعجاز القرآن؛ شرح و تعلیق: عبدالمنعم خفاجی، بیروت: دارالجمیل، ج ۱، ۱۴۱۱ هـ. ۱۹۹۱ م، عربی، وزیری، ۳۳۴ ص.
۴۰. بن نبی، مالک؛ پدیده ی قرآنی؛ ترجمه: علی حجّتی کرمانی، بی جا: مشعر، ج ۱، ۱۳۷۹؛ وزیری، از ص ۵۷ تا ۷۵.
۴۱. البلاغی، محمد جواد؛ آلاء الرحمن فی تفسیر القرآن، ج ۱؛ تحقیق: قسم الدراسات الاسلامیة مؤسسه البعثة، قم، تهران و بیروت: مؤسسه البعثة، ج ۱، ۱۴۲۰ هـ، عربی، وزیری، از ص ۲۹ تا ۴۸.
۴۲. البرزة، احمد مختار؛ فی اعجاز القرآن دراسة تحليلية لسورة الانفال...؛ دمشق و بیروت: دارالمأمون للتراث، ج ۱، ۱۴۰۸ هـ. ۱۹۸۸ م، عربی، وزیری، ۵۸۱ ص.
۴۳. بنت الشاطی، عایشه عبدالرحمن؛ الإعجاز البیانی للقرآن وسائل ابن الازرق؛ مصر: دارالمعارف، ۱۹۷۱ م، عربی، وزیری، ۵۲۰ ص. انسانی وطاقات فرهنگی
۴۴. همان؛ ترجمه: حسین صابری، تهران: انتشارات علمی فرهنگی، ج ۱، ۱۳۷۶، وزیری، ۶۳۲ ص.
۴۵. پورت، جان دیون؛ عذر تقصیر به پیشگاه محمد و قرآن؛ ترجمه: غلامرضا سعیدی، تهران: شرکت انگلیسی، ج ۳، ۱۳۴۴، رقی، از ص ۹۱ تا ۹۹.
۴۶. تجلیل تبریزی، ابوطالب؛ اسلام شناسی؛ قم: بی تا؛ بی تا؛ وزیری، از ص ۸۰ تا ۱۱۶.
۴۷. تاج لنگرودی، محمد مهدی؛ گفتار و عاظ، ج ۲، تهران: مؤلف، ج ۲، بی تا، وزیری، از ص ۱۸۶ تا ۲۱۴.
۴۸. تهامی، فضل الله؛ قرآن معجزه ی جاوید؛ قم: مؤلف، ۱۳۵۸، رقی، از ص ۶۸ تا ۱۳۶.
۴۹. الثعالبی، ابی منصور؛ الاعجاز و الایجاز؛ بیروت: دارالرائد العربی، ج ۲، ۱۴۰۳ هـ. ۱۹۸۳ م، عربی، وزیری، از ص ۱۰ تا ۱۵.

۵۰. جوهر، طلحه؛ الإعجاز العددي في سورة الفاتحة؛ دمشق: الحكمة، ج ۱، ۱۴۱۸ هـ.
 ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۱۴۴ ص.
۵۱. الجوينی، مصطفی الصادق؛ جمالیات المضمون الشكل فی الأعجاز القرآنی؛ الاسكندرية: منشأة المعارف، بی تا، عربی، وزیری، ۱۴۸ ص.
۵۲. جراز، بسام نهاد؛ اعجاز الرقم ۱۹ فی القرآن الکریم...؛ بیروت: المؤسسة الاسلامیة، ج ۲، ۱۴۱۴ هـ. ۱۹۹۴ م، عربی، وزیری، ۱۷۵ ص.
۵۳. جوان آراسته، حسین؛ درسنامه‌ی علوم قرآنی؛ قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ج ۳، ۱۳۷۸؛ وزیری، از ص ۳۴۶ تا ۳۸۵.
۵۴. جعفری، محمد تقی؛ ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، ج ۲؛ تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ج ۱، ۱۳۷۵؛ وزیری، از ص ۲۰۳ تا ۲۱۵.
۵۵. جمعی از نویسندگان؛ دایرة المعارف تشیع، ج ۲؛ تهران: شهید سعید محبی، ج ۳، ۱۳۷۵؛ رحلی، از ص ۲۶۵ تا ۲۶۹.
۵۶. جمعی از نویسندگان؛ درسهایی پیرامون شناخت قرآن؛ قم: مؤسسه‌ی در راه حق، ج ۱، ۱۳۶۱، رقعی، از ص ۴۵ تا ۸۴.
۵۷. جمعی از نویسندگان؛ مجموعه سخنرانی‌ها و مقالات دومین کنفرانس تحقیقاتی علوم و مفاهیم قرآن؛ تهیه و تنظیم: عبدالوهاب طالقانی؛ قم: دارالقرآن الکریم، ج ۱، بی تا، وزیری، از ص ۱۲ تا ۱۹، ۱۲۶ تا ۱۴۱؛ ۱۵۳ تا ۱۶۷؛ ۱۶۹ تا ۱۷۳؛ ۱۷۹ تا ۱۸۸؛ ۱۹۳ تا ۲۱۸ و ۲۱۹ تا ۲۴۵.
۵۸. جعفریان، عزیزالله؛ خورشید رسالت محمدی؛ تهران: الغدیر، بی تا، رقعی، از ص ۱۱۳ تا ۱۲۰.
۵۹. جهان مهین؛ شکرالله؛ ویژگی‌هایی از قرآن مجید؛ تهران: برهان، بی تا، رقعی، از ص ۷۳ تا ۱۲۰.
۶۰. جمعی از دانشمندان؛ دین در عصر دانش، ج ۱؛ قم: چاپخانه‌ی حکمت، بی تا، رقعی، از ص ۱۱۴ تا ۱۱۹.
۶۱. همان؛ ج ۲، از ص ۸۵ تا ۸۹.
۶۲. الجزائری، محمد داود؛ الإعجاز الطبی فی القرآن و السنة؛ بیروت: دارومکتبة الهلال، ج ۱، ۱۹۹۳ م، عربی، وزیری، ۲۶۴ ص.
۶۳. الجمیلی، السید؛ الإعجاز العلمی فی القرآن؛ بیروت: دارالفکر اللبنانی و دارالوسام، ج ۱، ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۱۱۰ ص.
۶۴. الجمیلی، السید؛ الإعجاز الفکری فی القرآن؛ بیروت: دارابن زیدون، بی تا، عربی، وزیری، ۱۱۲ ص.
۶۵. الجمیلی، السید؛ الإعجاز الطبی فی القرآن؛ بیروت: دارومکتبة الهلال، ج ۳، ۱۹۹۲ م،

عربی، وزیری، ۳۳۵ ص.

۶۶. الجرجانی، عبدالقاهر؛ دلائل الإعجاز فی علم المعانی؛ تصحیح: محمد عبده و همکاران، بیروت: دارالمعرفة، ج ۲، ۱۴۱۹ هـ. ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۳۶۲ ص.

۶۷. الجرجانی، عبدالقاهر؛ الرسالة الشافية فی الإعجاز؛ شرح و تفسیر: عبدالقادر حسین، القاهرة: دارالفکرالعربی، ج ۱، ۱۴۱۹ هـ. ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۱۰۹ ص.

۶۸. الجرجانی، عبد القاهر؛ شرح رسالة الرماني فی إعجاز القرآن؛ كشف و تعليق: زكريا سعيد علي؛ القاهرة: دارالفکر العربی، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۷ م. عربی، وزیری، ۲۰۸ ص.

۶۹. جمعی از نویسندگان؛ القرآن الکریم علوم و آفاق؛ دمشق: مؤتمر اقامة المستشارية الثقافية الجمهورية الاسلامية الايرانية فی مكتبة الاسد، ۱۹۹۴ م، عربی، وزیری، از ص ۱۲۲ تا ۱۶۶؛ ۲۲۸ تا ۲۳۷؛ ۲۲۶ تا ۲۵۴ و ۲۸۰ تا ۲۹۶.

۷۰. جمعی از نویسندگان؛ إعجاز القرآن...؛ بغداد: مطبعة الامة، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، ۷۰۶ ص.

۷۱. الحمیضی، عبدالرحمن ابراهيم؛ خوارق العادات فی القرآن الکریم؛ جدة: مكتبات عكاظ، ج ۱، ۱۴۰۲ هـ. ۱۹۸۲ م، عربی، وزیری، از ص ۱۶۹ تا ۱۸۳.

۷۲. الحجة النجفی، محسن؛ هدف القرآن و اعجازه؛ بی جا: بی نا، بی تا، عربی، رقی، ۳۲ ص.

۷۳. الحضرمی، عبدالرحمن بن محمد بن خلدون؛ مقدمه العلامة ابن خلدون؛ مصر: مطبعة مصطفى محمد، بی تا، عربی، وزیری، از ص ۴۳۷ تا ۴۴۰.

۷۴. حویش، عمرالملا؛ إعجاز القرآن و علم المعانی؛ الكويت: مكتبة الفلاح، ج ۱، ۱۴۰۷ هـ. ۱۹۸۶ م، عربی، وزیری، ۲۸۳ ص.

۷۵. حویش، عمر الملا؛ تطور دراسات إعجاز القرآن و اثرها فی البلاغة العربية؛ بی جا: جامعة بغداد، ۱۳۹۲ هـ. ۱۹۷۲ م، عربی، وزیری، از ص ۲۰۱ تا ۳۹۲.

۷۶. الحمصی، هشام عبدالرزاق؛ قيس من الإعجاز؛ دمشق: دارالثقافة للجميع، ج ۲، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۸۹ م، عربی، رقی، ۸۸ ص.

۷۷. الحمصی، هشام عبدالرزق؛ نظرات فی كتاب الله، دمشق: مؤلف؛ ج ۱، ۱۴۱۳ هـ. ۱۹۹۳ م، عربی، رقی، ۳۶۸ ص.

۷۸. الحبال، محمد جمیل و الجوارى، مقداد مرعى؛ العلوم فی القرآن، بیروت: دارالنفائس، ج ۱، ۱۴۱۸ هـ، ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۱۱۲ ص.

۷۹. الحبال، محمد جمیل و العمرى، میض؛ الموضوعات الطیبه فی القرآن الکریم؛ موصل: مكتبة الأرقم، ج ۱، ۱۴۱۵ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۱۳۶ ص.

۸۰. حازم، سعید حیدر؛ علوم القرآن بین البرهان و الاتقان؛ المدينة: مكتبة دارالزمان، ۱۴۲۰ هـ، عربی، وزیری، از ص ۲۷۷ تا ۲۸۸.

۸۱. حسن مصطفی، محمود السید؛ الأعجاز اللغوی فی القصة القرآنیة؛ بی جا: مؤسسه شباب الجامعة، ج ۱، ۱۹۸۱ م، عربی، وزیری، ۳۷۶ ص.
۸۲. الحسن، محمد علی؛ المنار فی علوم القرآن، بیروت: دارالفکر العربی، ج ۱، ۱۴۱۹ هـ، ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، از ص ۱۲۹ تا ۱۳۸.
۸۳. الحکیمی، محمد رضا؛ القرآن محو العلوم، ج ۶؛ الكويت: مطابع دارالقبس، ج ۱، ۱۳۷۹ هـ. ۱۹۷۷ م، عربی، وزیری، از ص ۱۴ تا ۵۴.
۸۴. حسین عبدالقادر؛ القرآن أعجازه و بلاغته؛ مصر: مؤلف، بی تا، عربی، وزیری، از ص ۷ تا ۱۲؛ ۶۳ تا ۱۱۴ و ۱۱۷ تا ۲۳۳.
۸۵. الحکیم، محمد باقر؛ علوم القرآن؛ قم: مجمع الفکر الاسلامی، ج ۶، ۱۴۱۹ هـ؛ عربی، وزیری، از ص ۱۲۷ تا ۱۴۷.
۸۶. حکیم، محمد باقر، علوم قرآنی؛ ترجمه: محمد علی لسانی فشارکی، تهران: مؤسسه فرهنگی انتشاراتی تبیان، ج ۱، ۱۳۷۸ ش، وزیری از ص ۱۲۷ تا ۱۴۷.
۸۷. الحمیصی، نعیم؛ فکرة اعجاز القرآن؛ بیروت: مؤسسه الرسالة، ج ۲، ۱۴۰۰ هـ. ۱۹۸۰ م، عربی، وزیری، ۴۸۰ ص.
۸۸. الحناوی، المحمدی عبدالعزیز؛ دراسات حول الإعجاز الیانی فی القرآن؛ القاهرة: مؤلف، ج ۱، ۱۴۰۴ هـ. ۱۹۸۴ م. عربی، وزیری، ۲۸۸ ص.
۸۹. حمدان، نذیر؛ الظاهرة الجمالیة فی القرآن الکریم؛ جدة: دارالمنایرة، ج ۱، ۱۴۱۲ هـ. ۱۹۹۱ م. عربی، وزیری، ۴۵۲ ص.
۹۰. حلی، علی اصغر؛ آشنایی با علوم قرآنی؛ ایرانشهر: اساطیر، ج ۵، ۱۳۷۶ ش؛ وزیری، از ص ۱۲۹ تا ۱۳۸.
۹۱. حجازی، عبدالرضا؛ رسالت قرآن در عصر فضا؛ تهران: مؤلف، ج ۲، ۱۳۴۹ ش، وزیری از ص ۸۱ تا ۱۲۱.
۹۲. حجازی، فخرالدین؛ پژوهشی درباره ی قرآن و پیامبر؛ تهران: بعثت، ج ۲، بی تا، رقعی، از ص ۱۲۴ تا ۱۵۰.
۹۳. حسینی دشتی، مصطفی؛ معارف و معاریف؛ ج ۲، قم: بی تا، ج ۲، ۱۳۷۶ ش، وزیری، از ص ۲۹۶ تا ۳۰۴.
۹۴. حسینی، حسین، هفده گفتار در علوم قرآن...؛ تهران: بدر، ج ۲، ۱۳۷۸ ش، وزیری، از ص ۵۹ تا ۹۰.
۹۵. حفیظی، محمد؛ بحرالمعارف، ج ۱؛ تهران: کتاب فروشی اسلامی، بی تا، وزیری، از ص ۹۸ تا ۱۴۴.
۹۶. الخطیب، عبدالکریم؛ إعجاز القرآن؛ بیروت: دارالمعرفة، ج ۲، ۱۳۵۹ هـ. ۱۹۷۵ م،

عربي، وزيري، ٣٨١ ص.

٩٧. الخطيب، موسى؛ من دلائل الأعجاز العلمي في القرآن الكريم والسنة النبوية؛ القاهرة: مؤسسة الخليج العربي، ج ١، ١٤١٥ هـ. ١٩٩٤ م، عربي، وزيري، ٣٤٤ ص.

٩٨. الخشت، محمد عثمان؛ من اعجاز القرآن وليس الذكر كالانثى؛ القاهرة: مكتبة القرآن، بي تا، عربي، وزيري، ١٤٢ ص.

٩٩. خفاجي، محمد عبدالمنعم وهمكاران؛ القرآن معجزة العصور؛ بي جا: مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، ١٩٩٨ م، عربي، وزيري، از ص ٩١ تا ١٦٦.

١٠٠. خليفه، رشاد؛ معجزة القرآن الكريم؛ بيروت: دارالعلم للملايين، ج ١، ١٩٨٣ م، عربي، وزيري، ٢٦٦ ص.

١٠١. الخضري، محمد الامين؛ الإعجاز البياني في صيغ الألفاظ؛ القاهرة: مطبعة الحسين الإسلامية، ج ١، ١٤١٣ هـ. ١٩٩٣ م، عربي، وزيري، ٢٥٥ ص.

١٠٢. الخراساني، محمد ابراهيم؛ الاحتراز عن مفتريات حسن الايجاز؛ بي جا: بي نا؛ بي تا؛ رقي، ٢١٠ ص.

١٠٣. الخالدي، صلاح عبدالفتاح؛ لطائف قرآنية؛ دمشق: دارالقلم، ج ١، ١٤١٢ هـ. ١٩٩٢ م. عربي، وزيري، ٢٠٠ ص.

١٠٤. الخالدي، صلاح عبدالفتاح؛ البيان في إعجاز القرآن؛ عمان: دارعمار، ج ٣، ١٤١٣ هـ. ١٩٩٢ م. عربي، وزيري، ٤٠٣ ص.

١٠٥. الخوارزمي، ابي الفتح ناصر بن ابي المكارم عبدالسيد ابن علي المطرزي، بيان الإعجاز في سورة قل يا أيها الكافرون؛ تحقيق: حمد بن ناصر الدخيل؛ بي جا: محقق: ج ٢، ١٤١٢ هـ. ١٩٩٢ م. عربي، وزيري، ١٢٢ ص.

١٠٦. خادمي، حسين؛ رهبر سعادت، ج ٢؛ بي جا: كتابخانه ي بزرگ اسلامي، ج ٢، ١٣٠٢، وزيري، از ص ٨٩ تا ١٣٠.

١٠٧. ديباجة، جميل؛ عجائب العدد و المعدود في القرآن الكريم؛ بيروت: دارالمحجة البيضاء، ج ١، ١٤١٩ هـ. ١٩٩٩ م، عربي، وزيري، ١٣٣ ص.

١٠٨. الدوري، قحطان عبدالرحمن؛ التحدي في آيات الإعجاز؛ بيروت: مؤسسة الرسالة، عمان: دارالبشير، ج ١، ١٤١٧ هـ. ١٩٩٧ م، عربي، وزيري، ٨٠ ص.

١٠٩. ديدات، احمد؛ القرآن معجزة المعجزات؛ القاهرة: بي تا، عربي، وزيري، ٨٠ ص.

١١٠. الدباغ، مصطفى؛ وجوه من الإعجاز القرآني؛ الأردن: مكتبة المنار، ج ٢، ١٤٠٥ هـ.

١٩٨٥ م، عربي، وزيري، ١٩٢ ص.

١١١. دياب، محمود؛ الإعجاز الطبّي في القرآن الكريم؛ القاهرة: دارالشعب، ١٤٠٨ هـ، عربي و

انكليسي، رقي، ١٤٤ ص.

۱۱۲. دیاب، عبدالحمید، و قرقوز، احمد؛ مع الطب فی القرآن؛ دمشق: مؤسسة علوم القرآن، ج ۷، ۱۴۰۴ هـ. ۱۹۸۴ م، عربی، وزیری، ۲۰۸ ص.
۱۱۳. الدجنى، فتحى عبدالفتاح؛ الإعجاز النحوى فى القرآن الكريم؛ الكويت: مكتبة الفلاح، ج ۱، ۱۴۰۴ هـ. ۱۹۸۴ م، عربی، وزیری، ۲۷۰ ص.
۱۱۴. الذهبى، محمد حسين؛ الوحى و القرآن الكريم؛ القاهرة: مكتبة وهبة، ج ۱، ۱۴۰۶ هـ. ۱۹۸۶ م، عربی، وزیری، از ص ۶۵ تا ۹۳.
۱۱۵. الراوندى، قطب الدين ابى الحسن سعيد بن هبة الله بن الحسين؛ الخراج و الجرايح، بى جا: بى نا، بى تا، عربی، وزیری، از ص ۱۶۵ تا ۱۷۱.
۱۱۶. الرازى، فخر الدين؛ نهاية الإيجاز فى دراية الإعجاز؛ تحقيق: احمد حجازى السقا، بيروت: دارالجميل، القاهرة: المكتب الثقافى، ج ۱، ۱۴۱۲ هـ. ۱۹۹۲ م، عربی، وزیری، ۲۸۸ ص.
۱۱۷. رحمانى، احمد؛ نظريات الإعجاز القرآنى؛ القاهرة: مكتبة وهبة، ج ۱، ۱۴۱۸ هـ. ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۱۶۴ ص.
۱۱۸. الرياحى، باسل؛ معجزات قرآنية فى نجم الشعري فى القرآن الكريم؛ عمان: دارعمار، ج ۱، بى تا، عربی، وزیری، ؟ ص.
۱۱۹. الرفاعى، عدنان؛ المعجزة كشف اعجازى جديد فى القرآن الكريم؛ دمشق: مؤلف، ج ۲، ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۳۰۴ ص.
۱۲۰. الرومى، فهد بن عبدالرحمن؛ دراسات فى علوم القرآن الكريم؛ الرياض: مكتبة التوبة، ج ۷، ۱۴۱۹ هـ. ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، از ص ۲۵۵ تا ۳۱۲.
۱۲۱. رسلان، صلاح الدين بسيونى؛ القرآن الحكيم؛ القاهرة: مكتبة نهضة الشرق، ۱۹۸۵ م، عربی، وزیری، از ص ۲۱۳ تا ۲۴۳.
۱۲۲. رمانى، خطابى و جرجانى؛ ثلاث رسائل فى إعجاز القرآن؛ تحقيق: محمد خلف الله، محمد زغلول سلام، القاهرة: دارالمعارف، ج ۲، ۱۳۷۸ هـ. ۱۹۶۸ م. عربی، وزیری، ۲۰۵ ص.
۱۲۳. رمضان، محبى الدين عبدالرحمن؛ الجمان فى علوم القرآن؛ بيروت: مؤسسة الرسالة، عمان: دارالبشير، ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، از ص ۱۲۵ تا ۱۳۵.
۱۲۴. رمضان، محبى الدين؛ وجوه من الإعجاز الموسيقى فى القرآن؛ اردن: دارالفرقان، ج ۱، ۱۴۰۲ هـ. ۱۹۸۲ م، عربی، وزیری، ۱۱۸ ص.
۱۲۵. الرفاعى، مصطفى صادق؛ إعجاز القرآن البلاغة النبوية؛ القاهرة: دارالفكر العربى، ج ۳، ۱۴۱۶ هـ، ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، از ص ۱۳۷ تا ۲۶۲.
۱۲۶. همان؛ ترجمه: عبدالحسين ابن الدين؛ تهران: بنگاه مطبوعاتى عطائى، ج ۲، ۱۳۳۹ ش، وزیری، عربی، از ص ۹۵ تا ۱۷۸.
۱۲۷. رادمنش، محمد؛ آشنایى با علوم قرآن؛ تهران: نشر جام، ج ۶، ۱۳۷۸ ش، وزیری، از

ص ۲۹ تا ۸۱ .

۱۲۸ . روحانی، ضیاء الدین؛ معجزه‌ی جاویدان؛ قم: چاپخانه حکمت، ۱۳۷۷ش؛ وزیری، از ص ۱۵۶ تا ۳۰۱ .

۱۲۹ . رکنی، محمد مهدی؛ نامه هدایت مقدمه‌ای بر آشنایی با قرآن؛ مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۶۳ش، رقی، از ۱۲۱ تا ۱۴۸ .

۱۳۰ . الزرقانی، محمد عبدالعظیم؛ مناهل العرفان فی علوم القرآن، ج ۲؛ تصحیح: ایمن سلیم الکروی، بیروت: دار احیاء التراث العربی، ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، از ص ۵۷۳ تا ۶۵۱ .

۱۳۱ . زیتون، علی مهدی؛ إعجاز القرآن و اثره فی تطور النقد الأدبی؛ بیروت: دارالمشرق، ج ۱، ۱۹۹۲ م، عربی، وزیری، ۴۶۰ ص .

۱۳۲ . زکریا، سراج الدین و السیده اصلاح اسماعیل امین؛ إعجاز القرآن فی وقایة الانسان؛ القاهرة: نهضة مصر، ۱۹۹۳ م، عربی، وزیری، ۱۲۸ ص .

۱۳۳ . الزقزاق، محمد؛ التعریف بالقرآن و الحديث؛ الكويت: مكتبة الفلاح، ج ۲، ۱۳۹۹ هـ. ۱۹۷۹ م، عربی، وزیری، از ص ۱۳۰ تا ۱۴۹ .

۱۳۴ . الزین، عبدالمنعم؛ لمحات عن إعجاز القرآن الکریم؛ سنغال: المؤسسة الاسلامیة الاجتماعیة، ج ۱، ۱۴۰۱ هـ. ۱۹۸۱ م، عربی، رقی، ۱۲۱ ص .

۱۳۵ . زهران، البدرای عبدالوهاب؛ دحض مفتریات؛ مکة مکرمه: مطابع رابطة العالم الاسلامی، ۱۴۰۶ هـ. ۱۹۸۵ م، عربی، رقی، ۲۰۱ ص .

۱۳۶ . الزمخشري، ابی القاسم محمود بن عمر؛ إعجاز سورة الكوثر؛ تحقيق: حامد الخفاف، بیروت: دارالبلاغه، ج ۱، ۱۴۱۱ هـ. ۱۹۹۱ م، عربی، وزیری، ۸۰ ص .

۱۳۷ . الزلکانی، کمال الدین عبدالواحدین عبدالکریم؛ البرهان الکاشف عن اعجاز القرآن؛ تحقيق: خديجه حدیثی، احمد مطلوب، بغداد: مطبعة العانی، ج ۱، ۱۳۹۴ هـ. ۱۹۷۴ م، عربی، وزیری، ۴۳۱ ص .

۱۳۸ . الزلکانی، کمال الدین؛ المجید فی إعجاز القرآن المجید؛ تحقيق: شعیان صلاح، القاهرة: دارالثقافة العربیة، ج ۱، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۸۹ م، عربی، وزیری، ۲۱۶ ص .

۱۳۹ . الزرعی، شمس الدین ابی عبداللہ محمد بن ابی بکر بن ایوب، (معروف به ابن قیم)، الفوائد المشوق الی علوم القرآن و علم البیان؛ بیروت: دارالکتب العلمیة، ج ۲، ۱۴۰۸ هـ. ۱۹۸۸ م، عربی، وزیری، از ص ۳۷۹ تا ۴۰۰ .

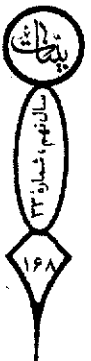
۱۴۰ . سلیمان، احمد محمد؛ القرآن و الطب؛ بیروت: دارالعودة، ج ۵، ۱۹۸۱ م، عربی، رقی، ۱۴۷ ص .

۱۴۱ . السید، عزالدین علی؛ من روائع الإعجاز تعبير الحق عن ذاته؛ بیروت: عالم الکتب،

- ج ۲، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۱۴۳ ص.
۱۴۲. الساعی الریب، محمد محمد؛ البیان فی إعجاز القرآن؛ مصر: مؤلف، ۱۳۸۰ هـ. ۱۹۶۰ م، عربی، رقعی، ۲۱۲ ص.
۱۴۳. سلیم، حسین احمد؛ لغة الأرقام فی القرآن، بیروت: رشاد برس، ج ۱، ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۱۵۱ ص.
۱۴۴. السلامی، عمر؛ الإعجاز الفنی فی القرآن؛ تونس: مؤسسات عبدالکریم، ۱۹۸۰ م، عربی، وزیری، ۲۸۱ ص.
۱۴۵. سلطان، منیر؛ إعجاز القرآن بین المعتزلة والاشاعرة الاسکندریة؛ منشأة المعارف، ج ۳، ۱۹۸۶ م، عربی، وزیری، ۲۹۲ ص.
۱۴۶. السکاکی، ابی یعقوب یوسف بن ابی بکر محمد بن علی، مفتاح العلوم؛ مصر: شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده، ج ۱، ۱۳۵۶ هـ. ۱۹۳۷ م، عربی، رحلی، از ص ۲۰۰ تا ۲۰۴.
۱۴۷. السقا، احمد حجازی؛ إعجاز القرآن رذ علی کتاب الفن القصصی فی القرآن الکریم؛ مصر: مكتبة الأنجلو المصرية، ج ۲، ۱۳۹۷ هـ. ۱۹۷۷ م، عربی، رقعی، ۲۰۸ ص.
۱۴۸. السامرائی، ابراهیم؛ من وحی القرآن؛ بغداد: كلية الآداب جامعة بغداد، ج ۱، ۱۴۰۱ هـ. ۱۹۸۱ م، عربی، وزیری، ۱۸۲ ص.
۱۴۹. السیوطی، جلال الدین عبدالرحمن ابی بکر؛ معترك الاقران فی إعجاز القرآن، ج ۱؛ تصحیح: احمد شمس الدین، بیروت: دارالکتب العلمیة، ج ۱، ۱۴۰۸ هـ. ۱۹۸۸ م، عربی، وزیری، ۳۹۹ ص.
۱۵۰. السیوطی، جلال الدین عبدالرحمن؛ الإیتقان فی علوم القرآن، ج ۲؛ بیروت: دارالمعرفة، بی تا، عربی، رحلی، از ص ۱۴۸ تا ۱۶۰.
۱۵۱. همان؛ تصحیح: محمد ابو الفضل ابراهیم، ترجمه: مهدی حائری قزوینی، تهران: امیرکبیر، ج ۱، ۱۳۶۳ ش؛ وزیری، از ص ۳۶۷ تا ۳۹۱.
۱۵۲. السعید، عبدالله عبد الرزاق؛ الإعجاز الطبی فی القرآن و الاحادیث النبویة الرطب و النخلة؛ جدة: الدار السعودیة، ج ۱، ۱۴۰۵ هـ. ۱۹۸۵ م، عربی، وزیری، ۳۶۷ ص.
۱۵۳. سبحانی، جعفر؛ الالهیات؛ تلخیص: علی ربانی الكبایکانی، قم: مؤسسة النشر السلامی، ج ۵، ۱۴۱۷ هـ، عربی، وزیری، از ص ۴۳۵ تا ۴۸۱.
۱۵۴. سبحانی، جعفر؛ خدا و پیامبر اسلام؛ تنظیم: رضا استادی؛ قم: انتشارات توحید؛ ۱۳۵۹ ش، جیبی، از ص ۱۵ تا ۱۶۷.
۱۵۵. سیاح، احمد؛ در پیشگویی های پیشوایان...؛ تهران: مؤلف، ج ۲، ۱۳۶۰ ش، وزیری، از ص ۳۶ تا ۴۰.

۱۵۶. سادات، محمد علی؛ زنده جاوید و اعجاز جاویدان؛ تبریز: فلق، ۱۳۵۷ ش، رقعی، از ص ۴۹ تا ۷۴.
۱۵۷. سعیدی روشن، محمد باقر؛ علوم قرآن؛ قم: مؤسسه‌ی آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)، ج ۱، ۱۳۷۷ ش، وزیری، از ص ۷۷ تا ۱۲۸.
۱۵۸. ستاد انقلاب فرهنگی، بخش فرهنگ اسلامی مرکز نشر دانشگاهی؛ مبانی عقیدتی اسلامی؛ بی جا: مرکز نشر دانشگاهی، ج ۷، ۱۳۶۶ ش، وزیری، از ص ۱۸۵ تا ۲۲۳.
۱۵۹. الشلاش، سلیمان بن شلاش العبد لله؛ هذه حقائق اساسية عن الإعجاز في القرآن الكريم؛ رياض: دار الغيث، ج ۱، ۱۴۱۵ هـ، عربی، وزیری ۱۳۵ ص.
۱۶۰. شحاته، عبدالله؛ علوم القرآن؛ القاهرة: مكتبة نهضة الشرق، ج ۳، ۱۹۸۵ م، عربی، وزیری، از ص ۱۰۱ تا ۱۵۳.
۱۶۱. الشریف، عدنان؛ من علم الطب القرآنی الثواب العلمية في القرآن الكريم؛ بيروت: دارالعلم للملایین، ج ۲، ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۳۳۶ ص.
۱۶۲. شبر، السيد عبدالله؛ حق اليقين في معرفة اصول الدين، ج ۱؛ تهران: عابدي، بی تا، عربی، وزیری، از ص ۱۱۱ تا ۱۱۷.
۱۶۳. الشافعی، ابی محمد عزالدین عبدالعزيز بن عبدالسلام السلمي؛ الاشارة الى الايجاز في بعض انواع المجاز؛ تحقيق: محمد بن الحسن بن اسماعيل، بيروت: دارالكتب العلمية، ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۳۴۴ ص.
۱۶۴. الشحات، علی احمد؛ الإعجاز الطبى في القرآن الكريم؛ القاهرة: المؤسسة العربية الحديثة، بی تا، عربی، رقعی، ۱۵۹ ص.
۱۶۵. شرف، حفنى محمد؛ إعجاز البيانى؛ الجمهورية العربية المتحدة: مطابع الاهرام التجارية، ج ۴، ۱۳۹۰ هـ. ۱۹۷۰ م، عربی، وزیری، ۳۸۰ ص.
۱۶۶. شيخون، محمود السيد؛ الإعجاز في نظم القرآن؛ بی جا: دارالهداية، ج ۲، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، رقعی، ۱۴۷ ص.
۱۶۷. الشهرستانی، هبة الدين؛ المعجزة الخالدة؛ بغداد: مطبعة المعارف، ج ۲، ۱۳۷۱ هـ. ۱۹۵۱ م، عربی، رقعی، ۱۴۴ ص.
۱۶۸. الشهرستانی، هبة الدين؛ تنزيه تنزيل؛ ترجمه: عليرضا حكيم خسروي، بی جا: مترجم، ۱۳۳۱ ش، وزیری، از ص ۱۱۴ تا ۱۹۳.
۱۶۹. شمیل، آن ماری؛ در آمدی بر اسلام؛ ترجمه و توضیحات: عبدالرحیم موگهی، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ج ۱، ۱۳۷۵ ش، وزیری، از ص ۲۵۷ تا ۳۱۳.
۱۷۰. شعرانی، میرزا ابوالحسن؛ راه سعادت، اثبات نبوت؛ تهران: کتابخانه‌ی صدوق، ۱۳۹۱ هـ. وزیری، از ص ۲۹ تا ۴۹.

۱۷۱. شیرازی، سلطان‌الواعظین؛ صدمقاله‌ی سلطانی؛ تهران: چاپخانه‌ی حیدری، بی‌تا، وزیری، از ص ۳۵۹ تا ۴۳۸.
۱۷۲. صابر، دلاور محمد؛ العلم و الإعجاز، اربیل: مطبعة خربات، ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۱۰۰ ص.
۱۷۳. الصوفی، ماهر احمد؛ إعجاز القرآن من آیات اللّٰه فی السماء، ج ۱؛ بی‌جا، مؤلف، ج ۲، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۱۳۴ ص.
۱۷۴. الصالح، صبحی؛ مباحث فی علوم القرآن؛ بیروت: دارالعلم للملایین، ج ۱۱، ۱۹۷۹ م، عربی، وزیری، از ص ۳۱۳ تا ۳۴۰.
۱۷۵. الصواف، محمد محمود؛ القرآن انواره...؛ بیروت: مؤسسة الرسالة، ۱۳۹۳ هـ. ۱۹۷۳ م، عربی، رقمی، از ص ۱۱ تا ۱۷.
۱۷۶. الصباغ، محمد بن لطفی؛ لمحات فی علوم القرآن و اتجاهات التفسیر؛ بیروت: مؤلف، ج ۳، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، از ص ۷۸ تا ۹۷.
۱۷۷. صدقی، نعمت؛ معجزة القرآن؛ القاهرة: دارالإعتصام، ج ۲، ۱۳۹۸ هـ. ۱۹۷۸ م، عربی، رقمی، ۱۹۵ ص.
۱۷۸. الصابونی، محمّد علی؛ التبیان فی علوم القرآن؛ بیروت: عالم الکتب، ج ۱، ۱۴۰۵ هـ. ۱۹۸۵ م، عربی، وزیری، از ص ۸۹ تا ۱۵۳.
۱۷۹. صبوری قمی، جعفر؛ خبرهای غیبی در قرآن یا غیب گوییهای قرآن؛ قم: چاپخانه‌ی فرهنگ، ۱۳۵۷ ش، رقمی، ۱۸۴ ص.
۱۸۰. الطبری، علی بن ربیع؛ الدین والدولة فی إثبات نبوة النبی محمد ﷺ؛ بیروت: دارالافتاء الجدیدة، ج ۴، ۱۴۰۲ هـ. ۱۹۸۲ م، عربی، وزیری، از ص ۹۸ تا ۱۰۷.
۱۸۱. الطوسی، ابو جعفر محمد بن الحسن؛ الإقتصاد؛ قم: مکتبة الخیام، ۱۴۰۰ هـ، عربی، وزیری، از ص ۱۵۳ تا ۱۸۱.
۱۸۲. الطحان، منیب، الإعجاز فی القرآن طریق الی الایمان؛ دمشق: دارسعد الدین، ج ۱، ۱۴۲۰ هـ. ۱۹۹۹ م، عربی، وزیری، از ص ۳۱ تا ۸۱.
۱۸۳. الطائی، کمال الدین؛ موجز البیان فی مباحث القرآن؛ بغداد: الجمهورية العراقية رئاسة دیوان الاوقاف المدارس، ۱۳۹۱ هـ. ۱۹۷۱ م، عربی، وزیری، از ص ۱۵۹ تا ۱۷۸.
۱۸۴. طبّاره، عبدالفتاح؛ سیری در قرآن؛ ترجمه: محمّد رسول دریایی، بی‌جا: وهاج، بی‌تا، رقمی، از ص ۱۰۸ تا ۲۴۴.
۱۸۵. طبّاره، عقیف عبدالفتاح؛ فرهنگ عقاید و قوانین اسلامی، ج ۱؛ ترجمه: احمد طیبی شبستری، قم: مترجم، ۱۳۳۸ ش، وزیری، از ص ۷۰ تا ۱۲۹.
۱۸۶. همان؛ بحثی درباره علوم قرآن؛ قم: علامه، ج ۲، بی‌تا؛ جیبی، از ص ۳۵ تا ۱۵۶.

۱۸۷. طاهری، حبیب‌الله؛ درس‌هایی از قرآن، ج ۱؛ تهران، قم: اسوه، ج ۱، ۱۳۷۷ش، وزیری، از ص ۱۲۵ تا ۱۶۸.
۱۸۸. طباطبایی، محمدحسین؛ نبوت در المیزان؛ گزینش: شمس‌الدین ربیع، بی‌جا: نورفاطمه، ج ۱، ۱۳۶۳ش، وزیری، از ص ۷ تا ۷۸.
۱۸۹. همان؛ مباحثی در وحی و قرآن؛ بی‌جا: بنیاد علوم اسلامی، ج ۱، ۱۳۶۰ش؛ رقی، از ص ۳۴ تا ۳۴.
۱۹۰. همان؛ إعجاز قرآن؛ تهران: مرکز نشر فرهنگی رجاء، ج ۱، ۱۳۶۲ش؛ وزیری، ۱۵۳ ص.
۱۹۱. طیب، عبدالحسین؛ کلم الطیب...، ج ۱؛ تهران: کتاب‌فروشی اسلام، ج ۳، بی‌تا؛ وزیری، از ص ۲۴۸ تا ۲۷۱.
۱۹۲. الظاهری، ابی محمد علی بن حزم الاندلسی؛ کتاب الفصل فی الملل و الاواء و النحل، ج ۳؛ بغداد: مکتبة المثنی، بی‌تا، عربی، رحلی، از ص ۱۵ تا ۲۲.
۱۹۳. عییدات، محمود سالم؛ دراسات فی علوم القرآن؛ عمان: دارعمار، ج ۱، ۱۴۱۱ هـ، ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، از ص ۲۱۳ تا ۲۳۱.
۱۹۴. عرجون، محمد الصادق؛ القرآن العظیم هدایت و إعجازه فی اقوال المفسرین؛ بیروت: الدارالشامیة، دمشق: دارالقلم، ج ۲، ۱۴۱۰ هـ، ۱۹۸۹ م، عربی، وزیری، از ص ۱۴۰ تا ۱۸۹.
۱۹۵. عبدالعزیز، محمد کمال؛ إعجاز القرآن فی حواس الإنسان؛ القاهرة: مکتبة ابن سینا، بی‌تا عربی، وزیری، ۸۸ ص.
۱۹۶. عبدالحلیم، الخطیب ابن الشیخ محمد؛ اسرار معجزة القرآن الکریم؛ سوریه: دارالقلم العربی، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ، ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۳۴۸ ص.
۱۹۷. عبدالقادر، حسن یاسین؛ الإعجاز الطبی فی الکتاب و السنة؛ القاهرة: مکتبة وهبة، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ، ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۱۳۲ ص.
۱۹۸. عابدین، الشیخ محمد ابی الیسر، الإیجاز فی آیات الإعجاز؛ تحقیق: محمد کریم راجح، دمشق: دارالبشائر، بی‌تا، عربی، وزیری، ۲۳۷ ص.
۱۹۹. عطیة، مختار؛ الإیجاز فی کلام العرب و نص الإعجاز؛ بی‌جا: دارالمعرفة الجامعیة، بی‌تا، عربی، وزیری، ۴۵۳ ص.
۲۰۰. عرفة، عبدالعزیز عبدالمعطی؛ قضية الإعجاز القرآنی؛ بیروت: عالم الکتب، ج ۱، ۱۴۰۵ هـ، ۱۹۸۵ م، عربی، وزیری، ۸۲۲ ص.
۲۰۱. العانی، عبدالقهار داود؛ دراسات فی علوم القرآن؛ بغداد: مطبعة المعارف، ج ۱، ۱۹۷۲ م، عربی، وزیری، از ص ۱۷۶ تا ۱۸۷.
۲۰۲. عمار، احمد سید محمد؛ نظریة الإعجاز القرآنی و أثرها فی النقد العربی القديم؛ بیروت، دمشق: دارالفکر المعاصر، ج ۱، ۱۴۸۱ هـ، ۱۹۹۸ م، عربی، وزیری، ۳۱۰ ص.

٢٠٣. عليان، رشدی و همکاران؛ علوم القرآن؛ موصل: مؤسسة دارالكتب، ١٩٨٠ م، عربي، وزيري، از ص ١٢١ تا ١٤٩.
٢٠٤. عبدالصمد، محمد كامل؛ الإعجاز العلمي في الإسلام القرآن الكريم؛ القاهرة: الدار المصرية اللبنانية، ج ٤، ١٤١٧ هـ. ١٩٩٧ م، عربي، وزيري، ٤٠٠ ص.
٢٠٥. العطار، داود؛ موجز علوم القرآن؛ بيروت: مؤسسة الاعلمي للمطبوعات، ج ٢، ١٣٩٩ هـ. ١٩٧٩ م، عربي، وزيري، از ص ٤٧ تا ٧٢.
٢٠٦. عطا، عبدالقادر؛ عظمة القرآن؛ بيروت: دارالكتب العلمية، ج ١، بي تا؛ عربي، وزيري، از ص ٥١ تا ١١٨.
٢٠٧. عبدالحميد، محسن؛ علوم القرآن و التفسير؛ بغداد: جامعة بغداد، ١٩٩١ م، عربي، وزيري، از ص ٥٩ تا ٦٦.
٢٠٨. عبدالرحمن، عيسى؛ الاسلام و الرق الحضاري، بيروت: دارالهجرة، ج ١، ١٤٠٥ هـ. ١٩٨٥ م، عربي، وزيري، ١٤٣ ص.
٢٠٩. عبود، شلتاغ؛ الإعجاز القرآني اسلوباً و مضموناً؛ بيروت: دارالمرتضى، ج ١، ١٤١٣ هـ. ١٩٩٣ م، عربي، وزيري، ٢١١ ص.
٢١٠. عبدالجبار، شاکر؛ القرآن إعجاز تيعاظم، بغداد: مؤلف، ج ١، ١٩٨٥ م، عربي، رقي، ١٧٣ ص.
٢١١. عليوي، ابن خليفه؛ معجزة القرآن العشرين...؛ بيروت، دمشق: دارالايمن، ج ١، ١٤٠٣ هـ. ١٩٨٣ م، عربي، وزيري، ١١٠ ص.
٢١٢. العلاف، اديب؛ البيان في علوم القرآن، ج ١؛ دمشق: مكتبة الفارابي، ج ١، ١٤٢٠ هـ. ١٩٩٩ م، عربي، وزيري، از ص ٢٧ تا ٥٧.
٢١٣. عباس، حسن؛ اطلالة على الإعجاز اللغوي في القرآن؛ دمشق: مؤلف، ج ١، ١٩٩٤ م. عربي، وزيري، ٢٣٦ ص.
٢١٤. عامر، فتحى احمد؛ فكرة النظم بين وجوه الإعجاز في القرآن الكريم؛ الاسكندرية: منشأة المعارف، ١٩٨٨ م، عربي، وزيري، ٢٩٠ ص.
٢١٥. عبدالعزيز، عبدالحميد محمد؛ الإعجاز الطبي في القرآن الكريم؛ القاهرة: مكتبة ابن سينا، بي تا، عربي، وزيري، ١٤٣ ص.
٢١٦. عتر، حسن ضياء الدين؛ المعجزة الخالدة؛ بيروت، رياض: مؤلف، ج ٢، ١٤٠٩ هـ. ١٩٨٩ م، عربي، وزيري، ٤٣٢ ص.
٢١٧. عتر، نور الدين؛ علوم القرآن الكريم؛ دمشق: مطبعة الصباح، ج ٦، ١٤١٦ هـ. ١٩٩٦ م، عربي، وزيري، از ص ١٩١ تا ٢٢٣.
٢١٨. عبدالله، محمد محمود؛ الطب القرآني بين الغذاء و الدواء؛ بيروت: مؤسسة الايمان، دمشق:

- دارالرشید، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۲۶۷ ص.
۲۱۹. عبدالله، محمد محمود؛ مع الطب فی القرآن...؛ بیروت: مؤسسة الایمان، دمشق:
- دارالرشید، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۱۲۵ ص.
۲۲۰. العمری، احمد جمال؛ مفهوم الإعجاز القرآنی حتی القرن السادس الهجری؛ القاهرة:
- دارالمعارف، بی تا، عربی، وزیری، ۳۷۷ ص.
۲۲۱. العمری، احمد جمال؛ المباحث البلاغیة فی ضوء قضیة الإعجاز القرآنی؛ القاهرة: مكتبة
- الخانجی، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، ۳۶۸ ص.
۲۲۲. عباس، فضل حسن؛ إتقان البرهان فی علوم القرآن، ج ۱؛ عمان: دارالفرقان، ج ۱،
- ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، از ص ۱۰۷ تا ۱۴۲.
۲۲۳. عباس، فضل حسن و سناء؛ فضل عباس؛ إعجاز القرآن الکریم؛ عمان: دارالفرقان،
- ۱۹۹۱ م، عربی، وزیری، ۳۷۹ ص.
۲۲۴. عابدی، محمود؛ معارف الاسلام یا فروغ دین در جهان علم؛ قم: چاپخانه حکمت،
- بی تا، رقعی، از ص ۲۶۶ تا ۲۸۸.
۲۲۵. عظیم زاده ی اردبیلی، فائزه؛ جلوه های إعجاز در قرآن کریم؛ بی جا: سازمان تبلیغات
- اسلامی، ج ۱، ۱۳۷۱، رقعی، ۱۰۴ ص.
۲۲۶. عرفان، حسن؛ إعجاز در قرآن کریم؛ تهران: دفتر مطالعات تاریخ و معارف اسلامی، ج ۱،
- ۱۳۷۹ ش، وزیری، ۱۸۸ ص.
۲۲۷. غرة، محمد؛ حقیقة الاستنساخ و معجزة القرآن؛ دمشق: مؤلف، ج ۱، ۱۹۹۹ م، عربی،
- وزیری، ۹۶ ص.
۲۲۸. غنایم، محمد نبیل؛ بحوث فی علوم القرآن؛ بی جا: دارالصابونی و دارالهدایة، ج ۱،
- ۱۴۱۳ هـ. ۱۹۹۳ م، عربی، وزیری، از ص ۵۹ تا ۱۰۷.
۲۲۹. غنیم، کارم السید؛ الإشارات العلمیة فی القرآن الکریم...؛ القاهرة: دارالفکر العربی، ج ۱،
- ۱۴۱۵ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۶۴۵ ص.
۲۳۰. الغزالی، محمد؛ نظرات فی القرآن؛ القاهرة: نهضة مصر، ج ۱، ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری،
- از ص ۱۰۴ تا ۱۴۰.
۲۳۱. فقیهی، محمد حنیف؛ نظریة إعجاز القرآن عند عبد القاهر الجرجانی...؛ بیروت: المكتبة
- العصریة، ج ۱، ۱۴۰۱ هـ. ۱۹۸۱ م، عربی، وزیری، ۴۲۲ ص.
۲۳۲. الفاضل اللنکرانی، محمد؛ مدخل التفسیر؛ قم: مکتب الإعلام الاسلامی، ج ۲،
- ۱۴۱۳ هـ. ۱۳۷۱ ش، عربی، وزیری، از ص ۱۹ تا ۱۳۲.
۲۳۳. فرشوخ، محمد امین؛ المدخل الی علوم القرآن و علوم الاسلامیة؛ بیروت: دارالفکر العربی،
- ج ۱، ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، از ص ۷۵ تا ۱۰۶.

۲۳۴. الفندی، محمد جمال الدین؛ شگفتی‌هایی از اعجاز در قرآن کریم؛ ترجمه: سید حسین میردامادی؛ مشهد: آستان قدس رضوی، ج ۱، ۱۳۷۱ ش، رقیعی، ۲۱۱ ص.
۲۳۵. القطان، مناع؛ مباحث فی علوم القرآن؛ بیروت: مؤسسة الرسالة، ج ۱۲، ۱۴۰۳ هـ. ۱۹۸۳ م، عربی، وزیری، از ص ۲۵۷ تا ۲۸۰.
۲۳۶. القلقیلی، محمد عادل؛ الإعجاز القرآنی؛ بیروت: دارالجمیل، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۱۶۸ ص.
۲۳۷. القوه داغی، علی محیی الدین؛ الإعجاز التشریعی فی القرآن و السنة؛ الدوحة: مكتبة الاقصى الإسلامية، ج ۱، ۱۴۰۸ هـ. ۱۹۸۸ م، عربی، جیبی، ۷۱ ص.
۲۳۸. قطنه، أشرف عبدالرزاق؛ رسم المصحف و الإعجاز العددي؛ دمشق: منار للنشر و التوزيع، ج ۱، ۱۴۲۰ هـ. ۱۹۹۹ م، عربی، وزیری، ۲۰۸ ص.
۲۳۹. القرعاوی، سلیمان بن صالح و محمد بن علی الحسن؛ بیان فی علوم القرآن؛ المملكة العربية السعودية: مكتبة الظلال، ج ۲، ۱۴۱۵ هـ. ۱۹۹۴ م، عربی، وزیری، ۲۶ تا ۴۸.
۲۴۰. قرنی گلپایگانی، علی؛ داستان پیامبران، ج ۳؛ تهران: کتابفروشی اسلامیه، ۱۳۵۹ ش، وزیری، از ص ۵۲۴ تا ۵۴۴.
۲۴۱. قاضی زاهدی گلپایگانی، احمد؛ شناختی از قرآن؛ قم: دارالقرآن الکریم، ج ۱، ۱۳۶۳ ش، رقیعی، از ص ۴۵ تا ۱۱۷.
۲۴۲. قرشی، علی اکبر؛ قاموس قرآن، ج ۵؛ تهران: دارالکتب الاسلامیه، ج ۱۱، ۱۳۷۲ ش، وزیری، از ص ۲۶۳ تا ۲۶۸.
۲۴۳. الکومی، سامی عبدالعزیز؛ الإعجاز القرآنی فی مجال الاعلام؛ بی جا، مطبعة السعادة، ج ۱، ۱۴۱۱ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، ۲۰۷ ص.
۲۴۴. الکیلانی، عبدالقادر بن السید محمد سلیم، مشهور به اسکندرانی؛ ایفاظ الوسنان تنبیه الیقظان تحفة الاخوان، دمشق: مطبعة الفيحاء، بی تا، عربی، وزیری، ۹۵ ص.
۲۴۵. کافی، حسن؛ مجموعه‌ی کافی در شناخت جسم و روح انسان؛ بی جا: مؤلف، ج ۱، ۱۳۶۳ ش، وزیری، از ص ۲۱۹ تا ۲۵۴.
۲۴۶. کمالی دزفولی، علی؛ شناخت قرآن؛ بی جا: انتشارات فجر، ج ۱، ۱۳۶۴ ش، وزیری، از ص ۵۷۱ تا ۶۵۷.
۲۴۷. گرامی، محمد علی؛ درس‌هایی از علوم قرآن؛ قم: احسن الحدیث، ج ۱، ۱۳۷۶ ش، وزیری، از ص ۱۴۵ تا ۱۴۹.
۲۴۸. لفته، جلیل علی؛ نفحات من الإعجاز الطبی فی القرآن الکریم؛ بیروت: مؤسسة العالمية لعلوم القرآن، ج ۲، ۱۴۱۵ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، رقیعی، ۲۴۸ ص.
۲۴۹. المحتصر السعیدی النجفی، محمد جواد؛ بحوث حول علوم القرآن؛ نجف اشرف: مؤلف،

- ۱۹۷۵ م، عربی، وزیری، از ص ۱۵ تا ۲۲.
۲۵۰. منبع القیسی، عودة الله؛ سرائع اعجاز فی تنوع الصیغ المشتقة من اصل لغوی واحد فی القرآن؛ بیروت: مؤسسة الرسالة، ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۳۶۸ ص.
۲۵۱. مسلم، محمد مصطفی؛ مباحث فی إعجاز القرآن؛ الرياض: دارالمسلم، ج ۲، ۱۴۱۶ هـ.
- ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۳۳۶ ص.
۲۵۲. محمد مرزه، سعد حاتم؛ معجزة القرآن و الطوفان بین العلم و الايمان؛ بغداد: مؤلف، ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۱۳۲ ص.
۲۵۳. مهندس، محمد صالح و شیخ الارض، سمیر؛ معجزات القرآن؛ حلب: دارالرضوان، بی تا، عربی، وزیری، ۲۲۴ ص.
۲۵۴. الموسوی الاصفهانی، محمد حسن؛ إعجاز القرآن؛ تصحیح: محمد علی المعلم الحیب آبادی؛ اصفهان: مكتبة المبين، بی تا، عربی، وزیری، ۵۲ ص.
۲۵۵. مركز الثقافة و المعارف القرآنية؛ علوم القرآن عند المفسرين، ج ۲؛ قم: مكتب الإعلام الإسلامی، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۳۷ ش، عربی، وزیری، از ص ۳۸۱ تا ۵۶۷.
۲۵۶. المحمودزاده الحسينی، حمید؛ معرفة القرآن فی تفسیر المیزان؛ قم: مؤسسه اسماعیلیان، ج ۱، ۱۳۷۴ ش. ۱۴۱۶ هـ، عربی، وزیری، از ص ۳۶ تا ۶۴.
۲۵۷. الملکی الاصفهانی، محمود؛ مختصر التمهید فی علوم القرآن؛ قم: دارالعلم، ج ۱، ۱۳۷۶ ش، وزیری، از ص ۱۱۹ تا ۲۱۰.
۲۵۸. معبد، محمد احمد؛ نفحات من علوم القرآن؛ المدينة المنورة: مكتبة طيبة، ج ۱، ۱۴۰۶ هـ. ۱۹۸۶ م، عربی، وزیری، از ص ۱۱۷ تا ۱۲۴.
۲۵۹. المرطعی، عبدالعظیم ابراهیم محمد؛ دراسات جديدة فی إعجاز القرآن؛ القاهرة: مكتبة وهبة، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۳۳۰ ص.
۲۶۰. الموید، محمد کمال؛ آیات طيبة فی القرآن؛ بی جا: مؤلف، ج ۱، ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۱۴۴ ص.
۲۶۱. موسی، محمد بن حسن بن عقیل؛ إعجاز القرآن بین الامام السیوطی و العلماء؛ جدة: دارالاندلس الخضراء، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۷ م، عربی، وزیری، ۸۲۴ ص.
۲۶۲. محمد، حسن علی؛ الإعجاز الإعلامی فی القرآن الکریم؛ القاهرة: دارالاعتصام، بی تا، عربی، وزیری، ۱۳۴ ص.
۲۶۳. محمد علی، محمد سامی؛ الإعجاز العلمی فی القرآن الکریم؛ دمشق: دارالمحبة، بی تا، عربی، وزیری، ۳۱۰ ص.
۲۶۴. مخلص، عبدالرووف؛ جلوه های جدید از اعجاز علمی قرآن کریم؛ بی جا: احمد جام، ۱۳۷۶ ش، وزیری، ۲۶۳ ص.

۲۶۵. مخلوف، عبدالرؤف؛ الباقلائی و کتابه إعجاز القرآن؛ بیروت: دارالمکتبه الحیاة، ۱۹۷۸م، عربی، وزیری، ۵۵۷ ص.
۲۶۶. متولی الشعراوی، محمد؛ معجزة القرآن الکریم؛ بیروت: دارالنصر، بی تا؛ عربی، وزیری، از ص ۷ تا ۱۲۲.
۲۶۷. همان؛ شرح معجزات الانبیاء والمرسلین؛ القاهرة: مکتبه التراث الاسلامی، بی تا، عربی، وزیری، از ص ۳۲۲ تا ۳۴۴.
۲۶۸. همان؛ معجزة القرآن، ج ۱؛ بی جا: داراخبارالیوم، بی تا، عربی، خشتی، ۱۳۵ ص.
۲۶۹. همان، ج ۲؛ ۱۳۲ ص.
۲۷۰. همان، ج ۳؛ ۱۵۸ ص.
۲۷۱. همان، ج ۴؛ ۱۶۲ ص.
۲۷۲. همان، ج ۵؛ ۱۵۱ ص.
۲۷۳. همان، ج ۶؛ ۱۳۶ ص.
۲۷۴. همان، ج ۷؛ ۱۴۸ ص.
۲۷۵. همان، ج ۸؛ ۱۵۳ ص.
۲۷۶. همان، ج ۹؛ ۱۷۹ ص.
۲۷۷. همان، ج ۱۰؛ ۱۶۵ ص.
۲۷۸. مکارم شیرازی، ناصر؛ نفحات القرآن، ج ۸؛ بی جا: مؤسسه ابی صالح، بی تا، عربی، وزیری، از ص ۲۸۲ تا ۵۷.
۲۷۹. مکارم شیرازی و همکاران، ناصر، پیام قرآن، ج ۸؛ قم: نسل جوان، ج ۲، ۱۳۷۴ ش، وزیری، از ص ۷۵ تا ۳۱۰.
۲۸۰. مکارم شیرازی، ناصر؛ پنجاه درس اصول عقاید برای جوانان؛ قم: مطبوعاتی هدف، ج ۶، ۱۳۷۳ ش؛ رقی، از ص ۱۸۳ تا ۲۱۱.
۲۸۱. همان؛ قرآن و آخرین پیامبر؛ تهران: دارالکتب الاسلامیه، ج ۲، بی تا، رقی، از ص ۱۰ تا ۳۰۹.
۲۸۲. معرفت، محمد هادی؛ علوم قرآنی؛ قم: مؤسسه فرهنگی انتشاراتی التمهید، ج ۱، ۱۳۷۸ ش، وزیری، از ص ۳۴۲ تا ۴۴۲.
۲۸۳. همان؛ التمهید فی علوم القرآن، ج ۴؛ بی جا: مؤسسه النشر الاسلامی، ج ۲، بی تا، عربی، وزیری، ۴۱۸ ص.
۲۸۴. مصباح یزدی، محمد تقی؛ دروس فی العقیده الاسلامیه، ج ۲؛ تهران: منظمه الإعلام الاسلامی، ج ۲، ۱۹۹۳ م. عربی، رقی، از ص ۱۱۱ تا ۱۲۰.
۲۸۵. همان؛ آموزش عقاید، ج ۲؛ بی جا، سازمان تبلیغات اسلامی، ج ۱، ۱۳۷۶ ش، وزیری،

از ص ۱۳۰ تا ۱۳۹.

۲۸۶. همان؛ قرآن‌شناسی، ج ۱؛ تحقیق و نگارش: محمودرجبی، قم: موسسه‌ی آموزش و پژوهشی امام خمینی (ره)، ج ۱، ۱۳۷۶ش؛ وزیری، از ص ۱۲۴ تا ۱۹۰.

۲۸۷. الموسوی الخوئی، ابوالقاسم؛ نفحات الإعجاز فی رد الکتاب المسمی «حسن الایجاز»؛ بیروت: دارالمورخ العربی، ج ۳، ۱۴۱۱ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، رفعی، ۴۸ ص.

۲۸۸. همان؛ البیان فی تفسیر القرآن؛ قم: مؤسسه الامام الحسین (علیه السلام)، ج ۱، ۱۴۱۹ هـ، عربی، وزیری، از ص ۳۵ تا ۱۰۱.

۲۸۹. همان؛ ترجمه: محمد صادق نجمی و هاشم زاده‌ی هریسی؛ خوی: دانشگاه آزاد اسلامی، ج ۵، ۱۳۷۵ش، وزیری، از ص ۵۷ تا ۱۷۹.

۲۹۰. المدرس الکیلانی، علاء الدین شمس الدین؛ النبوة و الإعجاز فی القرآن و السنة؛ بی‌جا: دارالکتب الاسلامیه، بی‌تا؛ عربی، وزیری، از ص ۵۷ تا ۱۲۴.

۲۹۱. مدرس، علاء الدین، مباحثی پیرامون قرآن؛ بی‌جا: مفید، ج ۱، ۱۳۷۳ش، وزیری، از ص ۵۱ تا ۲۵۲.

۲۹۲. میر محمدی، ابوالفضل؛ بحوث فی تاریخ القرآن و علومه؛ بیروت: دارالتعارف للمطبوعات، ۱۴۰۰ هـ. ۱۹۸۰ م عربی، وزیری، از ص ۱۹۵ تا ۲۱۶.

۲۹۳. همان؛ تاریخ و علوم قرآنی؛ بی‌جا: انتشارات اسلامی، ج ۱، ۱۳۷۷ش، وزیری، از ص ۱۸۱ تا ۲۰۲.

۲۹۴. میر لوحی، ابوالفضل؛ دو گواه بزرگ بر صدق نبوت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)؛ بی‌جا: بی‌تا، ج ۲، ۱۳۷۴ش؛ رفعی، از ص ۱۲ تا ۳۹.

۲۹۵. مزینی و طاهری؛ درس‌های فطرت یا زیربنای عقاید اسلامی؛ بی‌جا: بی‌تا؛ رفعی، از ص ۸۷ تا ۱۰۴.

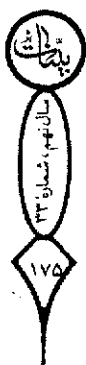
۲۹۶. موسسه‌ی تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)؛ قرآن کتاب هدایت، ش ۱۳؛ بی‌جا: موسسه‌ی تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، ج ۱، ۱۳۷۵ش؛ وزیری، از ص ۶۰ تا ۶۴.

۲۹۷. محلاتی، بهاء‌الدین؛ رهنمای حق، ج ۱؛ بی‌جا: بی‌تا، ج ۲، ۱۳۲۹؛ رفعی، از ص ۱۰۰ تا ۱۲۲.

۲۹۸. میرزاخان، حسین؛ تفسیر تربیتی، ج ۱؛ قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ج ۱، ۱۳۶۹ش، وزیری، از ص ۲۹۷ تا ۳۴۹.

۲۹۹. مصطفوی، جواد؛ رابطه‌ی نهج البلاغه با قرآن؛ تهران: بنیاد نهج البلاغه، ج ۱، ۱۳۵۹ش؛ وزیری، از ص ۱۵ تا ۲۵.

۳۰۰. معینیان، مهدی؛ قدمی در شناخت قرآن، بی‌جا: بی‌تا، ج ۲، ۱۳۶۴ش، وزیری، از ص ۱۰ تا ۴۴.

۳۰۱. محمدی زنجانی، علی؛ قرآن و اختراعات جدید؛ قم: تنزیل، بی تا، جیبی، از ص ۷۲ تا ۲۸۰.
۳۰۲. مغنیه، محمد جواد؛ نبوت و عقل؛ ترجمه: علی کاظمی، قم: کتابفروشی علامه، بی تا، جیبی، از ص ۷۹ تا ۱۰۲.
۳۰۳. مطهری، مرتضی؛ نبوت، تهران و قم: انتشارات صدرا، ج ۱، ۱۳۷۳ش؛ وزیری، از ص ۱۹۹ تا ۲۹۲.
۳۰۴. مظفری معارف، حسن؛ معارف قرآن و عترت؛ مشهد: مؤلف، بی تا، رقی، از ص ۱۸۰ تا ۲۰۵.
۳۰۵. مظفری، محمد؛ دانستنی هایی از قرآن؛ قم: مؤلف، ج ۱، ۱۴۱۰ هـ. رقی، از ص ۱۹۷ تا ۲۲۰.
۳۰۶. محدث خراسانی، علی، خورشید تابان در علم قرآن؛ تحقیق و اضافات، احمد محدث خراسانی مشهد آستان قدس رضوی، ج ۱، ۱۳۷۲ش، وزیری، از ص ۹۴ تا ۱۱۲.
۳۰۷. معارف، معجید؛ پرسش و پاسخ هایی در شناخت تاریخ و علوم قرآنی؛ تهران: انتشارات کویر، ج ۱، ۱۳۷۶ش، وزیری، از ص ۲۳۹ تا ۲۵۰.
۳۰۸. نیازی، عبدالکریم عبدالله، القرآن الکریم معجزة و تشریح؛ بی جا: مؤلف، ج ۱، ۱۴۰۶ هـ. ۱۹۸۶ م، وزیری، از ص ۲۳ تا ۳۳ و ۱۰۱ تا ۱۲۳.
۳۰۹. النجدی، ابوزهاء؛ من الإعجاز البلاغی و العددي للقرآن الکریم؛ بی جا: الوكالة العالمية، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، وزیری، ۱۴۳ ص.
۳۱۰. النجده، عمر؛ معجزة، القرآن الجديدة؛ الكويت: داربن قتیبة، بی تا، عربی، وزیری، ۳۲۳ ص.
۳۱۱. النجدی، حمید؛ الإعجاز العلمي فی القرآن الکریم؛ دمشق: مؤلف، ج ۱، ۱۴۱۴ هـ. ۱۹۹۳ م، عربی، وزیری، ۱۹۰ ص.
۳۱۲. نصار، حسین؛ الصرف و الانباء بالغیب؛ بی جا: مکتبه مصر، بی تا، عربی، وزیری، ۱۱۰ ص.
۳۱۳. النعمی، فاضل شاکرو الولید، فرج توفیق؛ علوم القرآن؛ بغداد: دارالحرية، ۱۳۹۸ هـ. ۱۹۷۸ م، عربی، وزیری، از ص ۱۸۱ تا ۲۲۱.
۳۱۴. الندوی، ابوالحسن علی الحسنی؛ المدخل الی الدراسات القرآنیة؛ بی جا: دارالکلمة، ج ۱، ۱۴۸۱ هـ. ۱۹۹۷ م، عربی، رقی، از ص ۲۸ تا ۹۱.
۳۱۵. النورسی، بدیع الزمان سعید؛ ذوالفقار مجموعة المعجزات الاحمدية و القرآنیة؛ تصحیح و ترجمه: الملا محمد زاهد الملازکردی؛ بیروت: داربن زیدون، ج ۱، ۱۴۰۷ هـ. ۱۹۸۷ م، عربی، وزیری، از ص ۴ تا ۲۲۱.
۳۱۶. همان؛ المعجزات القرآنیة؛ ترجمه: احسان قاسم الصالحی؛ بغداد: مطبعة الرشید، ج ۱، ۱۴۱۰ هـ. ۱۹۹۰ م، عربی، رقی، ۲۵۵ ص.

۳۱۷. همان؛ اشارات الاعجاز فی مظان الایجاز؛ تحقیق: احسان قاسم الصالحی؛ بغداد: دارالأنبار، ج ۱، ۱۴۰۹ هـ. ۱۹۸۹ م؛ عربی، وزیری، ۳۲۴ ص.
۳۱۸. النبی، منصور حسب؛ الیكون والإعجاز العلمی فی القرآن؛ القاهرة: دارالفکر العربی، ج ۳، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۴۳۱ ص.
۳۱۹. همان؛ اعجاز القرآن فی آفاق الزمان والمكان؛ القاهرة: دارالفکر العربی، ج ۱، ۱۴۱۷ هـ. ۱۹۹۶ م، عربی، وزیری، ۲۵۵ ص.
۳۲۰. نوفل، عبدالرزاق؛ الاعجاز العددي للقرآن الکریم؛ بیروت: دارالکتاب العربی، ج ۴، ۱۴۰۳ هـ. عربی، وزیری، ۲۴۹ ص.
۳۲۱. همان؛ ترجمه: مصطفی حسینی طباطبایی؛ تهران: نشر ناشر، ۱۳۶۲ ش، وزیری، ۱۸۴ ص.
۳۲۲. نوفل، عبدالرزاق؛ معجزة الارقام والترقیم فی القرآن الکریم؛ بیروت: دارالکتاب العربی، ج مزیدة منقحة، ۱۴۰۳ هـ. ۱۹۸۲ م، عربی، وزیری، ۱۰۱ ص.
۳۲۳. النبهان، محمد فاروق؛ مقدمة فی الدراسات القرآنیة؛ المملكة المغربية: وزارة الاوقاف والشؤون الاسلامیة، ۱۴۱۵ هـ. ۱۹۱۵ م، عربی، وزیری، از ص ۳۱۱ تا ۳۵۲.
۳۲۴. نیازمند شیرازی، یدالله؛ اعجاز قرآن از نظر علوم امروزی؛ تهران: مهین، ج ۱۴، ۱۳۳۵ ش، رقی، ۱۹۱ ص.
۳۲۵. نمائی طبسی، غلامرضا؛ دعوت قرآن؛ بی جا: چاپخانه ی علمی، ۱۳۷۶ ش، وزیری، ۱۳۸ ص.
۳۲۶. نبوی قمی، ابوالفضل؛ درس سخنوری، بی جا: چاپخانه ی مهر استوار، بی تا، وزیری، از ص ۱۱۹ تا ۱۴۵.
۳۲۷. وصفی، محمد؛ القرآن والطب، بیروت: دارابن حزم، ج ۱، ۱۴۱۶ هـ. ۱۹۹۵ م، عربی، وزیری، ۲۰۰ ص.
۳۲۸. واعظ یزدی، عبدالله؛ معارف قرآن، ج ۱؛ بی جا: بی نا، بی تا؛ رقی، از ص ۵۵ تا ۶۷.
۳۲۹. هاشمی نژاد، عبدالکریم؛ رهبران راستین، ج ۲؛ تهران: طوس، ۱۳۵۴ ش، رقی، از ص ۲۰۶ تا ۳۲۲.
۳۳۰. هیأت تحریریة ی مؤسسه ی اصول دین؛ قرآن اعجاز جهانی و جاودانی اسلام؛ قم: مؤسسه ی در راه حق، بی تا، جیبی، از ص ۲ تا ۲۰.
۳۳۱. همان؛ معجزه چرا و در کجا؛ قم: بی نا؛ ج ۲، ۱۳۵۵ ش؛ رقی، از ص ۴ تا ۲۵.
۳۳۲. الیحصی الاندلسی، ابی الفضل عیاض بن موسی؛ الشفاء بتعریف حقوق المصطفی ﷺ، ج ۱، مصر: شرکت مکتبه مصطفی البابی الحلبی و اولاده، ج ۱؛ الاخیرة، ۱۳۶۹ هـ. ۱۹۵۰ م، عربی، رقی، از ص ۱۵۷ تا ۱۸۳.